

ikke nytte den ærede Minister, at han henviser mig til, at det er en Regnskabspost; nei, det er en Regnskabspost fra den Mand, som aflægger Regnskabet til mig, og naar jeg først af Regnskabet veed, at en Mand fylder mig 800,000 Rd., saa giver jeg ham ikke Tid til, at han kan søge at sætte sig i en saadan Stilling, at jeg har Bannfælgighed ved at naae ham; men jeg naaer ham strax ved strax at lægge Beslag paa ham, det er det Allersimpelste, og jeg skal gjøre, hvad der staaer i min Magt for at tvinge den ærede Finansminister til at være en virkelig Finansminister. Jeg kalder den ærede Minister Finansminister i dette Øieblik, fordi han endnu ikke har fralagt sig det. Vi have have havt en tidligere Indenrigsminister, der prøvede paa at smøre sig med Sæbe, saa godt han kunde, for at glide os ud af Hænderne efter bedste Gyde, men han hang dog fast; vi skulle finde Midler til at faae vor Indenrigsminister til virkelig at hænge fast som vor Finansminister; vi kunne ikke have denne besynderlige borteværende Skygge af en Finansminister.

Nu kommer jeg over til en anden Række af Betragtninger. Der har været meget talt om den ufuldstændige Organisation i vor Forsatning, som gjorde, at vor Finanslovs Behandling og vort Revisionsvæsen etc. ingen Agt fortjente; man har slaaet Brag derpaa, og det er blevet brugt som Argument, for at komme bort fra vort repræsentative System etc. Vor rolige Langmodighed i de mellemliggende vanskelige Aar i Finansvæsenet er bleven taget op, som om vi ikke vidste, hvad vi skulde gjøre, uagtet ingen Anden er kommen siden og har viist os, at de kunde gjøre det bedre; men det er ialtsald lagt os til Last. Det er af Bigtighed for Institutionen, at den samler alle sine Kræfter for at bringe det bedst Mulige ud af vor Finanslov og det bedst Mulige ud af vor Finansforvaltning. Dengang vor Forsatning blev indført, var det ogsaa noget af det Første, man beskæftigede sig med; man beskæftigede sig med en Simplification af Skatter, og man bestræbte sig, saa godt man kunde, for at faae Regjeringen til at for-

staae, hvorledes et Budget skulde see ud, hvorledes et Regnskabsvæsen maatte være, og vi fik som Følge deraf et taaleligt Regnskabsvæsen i øverste Instants, og vi have faaet et Budget, som vi ere gaaede med i den mellemliggende Tid; men det har viist sig under de sidste Aars Begivenheder — og vi ville nærmere komme til at omtale det, naar vi komme ind paa den Lov om Kassebeholdningen, der foreligger — at det Regnskabsvæsen, som i øverste Instants fortjener al Anerkjendelse, ikke har vidst at gjennemtrænge vort hele Regnskabsvæsen paa en saadan Maade, at det veed Besked om Sagerne uden fra Dvartal til Dvartal; hvad der gaaer ind og ud daglig, derom har det erklæret, at det Intet veed uden de allerstørste Bryderier. Det er en Grundfæll, som vi maae bidrage til at afhjælpe, og da en stor Deel af de vedkommende Opdrævningsmænd og Kasseforvaltere beroe paa os, maa vi see at faae det System saaledes forandret, at vi kunne bringe noget Bedre ud deraf. Naar vi betragte vor hele Budgettering, vor hele Finansforvaltning i de senere Aar, saa vil man see med Forbauselse, hvilke Masser Penge man stabler op i Kasserne, og det paa Tider, hvor Pengene ere kostbare; thi det er ikke alene Cneftesfillingerne, der ere kostbare, men det er i det hele taget Penge, denne Vare, der er kostbar. Man unddrager af vor nærværende Circulation paa en Tid, hvor Penge næsten ikke ere til at opdrive, over 8,000,000 Rd. (Sjovelin: Nei). Jeg acquiescerer kun ved det, som her ligger for; thi enten benævner man som Kassebeholdning det, som ikke er nogen Kassebeholdning, og saa er Regnskabsføringen i den Henseende ufuldstændig og urigtig, eller ogsaa skjuler der sig herunder — det vil jeg meget gjerne indrømme — Noget, der skulde kaldes Portefeuille, rentebærende Reservecfond etc.; men saa er det ikke nogen Kassebeholdning, og saa er Regnskabsføringen, som sagt, ufuldstændig og urigtig. Dette maae vi see at komme af med. Jeg har kun forud nævnt disse Poster for at komme ind paa det hele Arbejde, der er at gjøre. Vi begyndte med — ja, jeg maa først tage mig den Frihed at erklære, at det ikke kan falde